

ת"פ 50841/09 - מדינת ישראל נגד פאדי סלאימה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 50841-09 מדינת ישראל נ' פאדי סלאימה (עוצר)

20.5.2021

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

נגד

פאדי סלאימה (עוצר)

בא-כוח המאשימה: עוזי' דשי עזיזן (פרקיליטות מחוז ירושלים - פלילי)

בא-כוח הנאשם: עוזי' איברהם עיאד

נזר דין

בהתאם להכרעת הדיון מיום 22.12.2020, הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות, בשתי עבירות של חבלה בכוננה חמירה (סעיף 329(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**)), בעבירה של סיכון חי' אנשים מזיד בנסיבות חברה (סעיף 332(2) בחוק), בעבירה של גניבת רכב בצוותא (לפי סעיף 341ב(א) ו-(ב) בצירוף סעיף 29 בחוק) ובشمונה עבירות של חבלה מזיד לרכב (סעיף 341ה בחוק).

עם זאת, הנאשם זוכה מחמת הספק מעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו (סעיף 275 בחוק) ומעבירה של תקיפת שוטר (סעיף 274 בחוק).

הכרעת הדין - עיקרי העובדות

2. כמפורט בהכרעת הדין הרשותה הנאשם בחלק מן העבירות הייתה על-פי הודהתו ואילו בעניין שאר העבירות נשמרו עדים והוגשו ראיות. עובדות כתוב האישום אשר לפיהן הורשע הובאו בהרחבה בהכרעת הדין, ולהלן יובאו עיקריהן.

3. ביום 11.9.2019 גנבו הנאשם ואחרים הרכב מתוצרת 'מאזדה' (להלן - **'מאזדה'**) משכונת עין-כרם בירושלים. תפקידו של הנאשם היה לנוהג ברכב ולהעבירו במחסום קלנדיה תמורת תשלום בסך 1,500 ₪.

בשל כך הורשע הנאשם על-פי הודהתו, בעבירת גניבת רכב בצוותא (לפי סעיף 341ב(א) ו-(ב) בצירוף סעיף 29 בחוק).

4. הנאשם נותר לבדו ב'**'מאזדה'** ונוהג בה משכונת עין כרם, דרך כביש בגין, לכיוון מחסום קלנדיה. בהגיעו אל ציר 45, הבחינו בו שוטרים שהיו ברכב בילוש במסגרת פעילות סמיה נגד גנבי כלי רכב. בשל חשדם כי '**'מאזדה'** גנובה, הם

החולו לנסוע בעקבותיה, בעודם מדווחים על כך בראש הקשר המשפטית. לאחר הדיווח, הцентрפו למעקב רכבי בילוש נוספים.

במהלך נהייתה 'מאזדה', הגיע הנאשם אל כיכר עטרות, שם פנה למינה והמשיך בנסעה בכיכר קלנדיה לכיוון מיחסום קלנדיה, שבו עמדת ניידת משטרת. הנאשם לא עבר במיחסום, אלא פנה למינה לציר 60 לכיוון כיכר מג'ב וציר שדה התעופה עטרות.

בשלב זה החליטו כוחות המשטרה לחסום את 'מאזדה' שבה נוהג הנאשם. בחסימה זו השתתפו רכב בילוש אשר חסם את 'מאזדה' מלפנים, רכב בילוש מתוצרת 'סקודה' (להלן - **ה'סקודה'**), אשר חסם את 'מאזדה' מצדה השמאלי ורכב בילוש מתוצרת 'سورנטו' (להלן - **ה'سورנטו'**), אשר נצמדה אל 'מאזדה' מאחור (איורו זה כונה בהכרעת הדין וכך יכונה גם להלן - **איורו החסימה**). ברכב ה'سورנטו' ישב גם רמי, אזרח העבד בחברה העוסקת בין השאר, באיתור כלי רכב גנובים (בכתב האישום ובהתאם לכך גם בהכרעת הדין, נאמר בטעות שהוא מתנדב) (להלן - **רמי**).

במהלך איורו החסימה המתואר, פגע הנאשם באמצעות ה'סקודה' בכנף הימנית של ה'סקודה'. אחד השוטרים ירד מרכב ה'סקודה' וצעק אל עבר הנאשם, "עצור משטרת, עצור משטרת!". במקביל פתח רמי את הדלת הקדמית-ימנית של ה'سورנטו' והחל לצאת מהרכב. הנאשם נסע במהירות לאחור ופגע בדלת רכב ה'سورנטו' וכן ברמי, כך שגופו נמחץ בין דלת ה'سورנטו' לבין הרכב. כתוצאה מכך, נפצע רמי באורח קשה, כפי שעוז יפורט בהמשך, ונפל אל הקרקע.

בהכרעת הדין נקבע, כי לא הוכח שהשוטרים הzdדו כשותרים וכי הנאשם לא יכול היה לדעת שמדובר בשוטרים. מטעם זה, אף לא הוכח כי מטרת בריחתו הייתה הימלטות מהשוטרים או מניעת מעיצרו או עיכובו דין. עם זאת נקבע, כי הוכח שה הנאשם ראה את רמי וכי נסייתו לאחור עד פגיעה בעוצמה בדלת הרכב שמאחוריה עמד רמי, נעשתה באופן מכוון מתוך כוונה לפגוע ברמי.

בשל המתוar ומהתעומים המפורטים בהכרעת הדין, הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה בכוונה מחייבת (לפי סעיף 329(א)(1) בחוק).

5. לאחר איורו החסימה המתואר, החל הנאשם בנסעה קדימה תוך עקיפת רכבי הבילוש מימיינם. בשלב זה, ירה אחד השוטרים אל עבר גלגלי ה'מאזדה', אך הנאשם נמלט ונסע צפונה בציר נמל התעופה עטרות, בעודו נוהג בצורה פרועה ובמהירות גבוהה המסכנת את עוברי הדרך. כך בעוד רכב ה'סקודה' דולק אחר הנאשם שנמלט.

על ציר נמל התעופה עטרות, למרחק כ-500 מטר ממוקם איורו החסימה, היה מיחסום שגרתי ויום של שוטרי משמר הגבול, שהוקם באמצעות רכב ממוגן של מג'ב המכונה 'קרקל', שארתו דלקו והאורות המשפטתיים שלו הבהבו. המיחסום היה בניין כרך שרכב ה'קרקל' חסם נתיב נסעה אחד מבין שני הנטיים (להלן - **מיחסום מג'ב**). אותה עת, רכב מסווג 'סיאט' (להלן - **ה'סיאט'**) נעצר במיחסום לצורך בדיקה שגרתית שערכו שוטרי משמר הגבול. בין ה'סיאט' לבין רכב

ה'קרקל', עמדו על הכביש השוטרים עו"ז ושוטרת נוספת, שאחזו בידיהם בפנסים המשמשים לסימון ולזיהוי.

הנאשם, שנаг ב'מאזהה' ונסע במהירות גבוהה מאד, הגיע אל מיחסום מג"ב, אך התעלם מקיומו של המיחסום ומהשוטרים שעמדו על הכביש, לא עצר ואף לא האט את נסיעתו, אלא נסע במהירות ובפראות, תמן וعبر בין ה'קרקל' לבין ה'סיאט' ופגע בעוצמה רבה בשוטר עו"ז שעמד במקום. בעקבות פגיעה זו, הועף עו"ז קדימה על הכביש ונפצע באורח קשה מאד, כפי שיתואר בהמשך.

בשל כך הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של חבלה בכוננה מחמירה (סעיף 329(א)(1) בחוק).

6. הנואשם המשיך בנסעה על ציר נמל התעופה לכיוון צפון ולאחר נסעה לאורך כ-250 מטר פגע בחמשה כל' רכב שחנו לצד הכביש, גרם להם נזקים ונעצר רק לאחר שמעוצמת הפגיעה בהם אותם כל' רכב, הסתובב רכב ה'מאזהה' במקום מספר פעמים.

בשל התנהלות הנאשם במרדף אחריו, קודם למעבר במיחסום מג"ב ולאחריו, הוא הורשע על-פי הודהתו בעבירה של סיכון חי' אנשים במידה בתגובה תחבורת (סעיף 332(2) בחוק).

בשל הנזקים הכבדים שנגרם הנאשם לכלי הרכב, הוא הורשע על-פי הודהתו, בשםונה עבירות של חבלה במידה לרכב (סעיף 413 בחוק). הרשות הנאשם בשםונה עבירות הייתה בהתאם לכתב האישום ולהודהתו בעבירות אלו. עם זאת, בפועל גרם הנאשם לנזקים כבדים לתשתתת כל' הרכב הבאים: ה'מאזהה' הגנובה אשר נהרסה כליל (total loss), כמתואר בהכרעת הדין; רכב ה'סורנטו' ורכב ה'סקודה' המשטרתיים, שנזקיהם כללו נזקים לדלתות ופגיעה פח משמעותית; רכב ה'סיאט' שעצר במיחסום מג"ב שנזקיו כללו נזקי פח ממשמעותיים, שבירת פנס ועוד; נזקי פח כבדים, נזקים לצמיגים ולפגושים אשר נגרמו לחמשת כל' הרכב שחנו על ציר נמל התעופה: 'ברליןגו', 'טוויטה', 'פולקסווגן', 'סיטרואן' ו'פסאט'.

7. לאחר שרכב ה'מאזהה' נעצר כמתואר, יצא הנאשם מהרכב, נמלט והסתתר סמוך למקום עצירת הרכב. הוא אותר רק לאחר מספר שעות של חיפושים אחרים ועם איתורו, נאמר לו שהוא עצור. בכתב האישום נתען כי הנאשם התנגד למשטרו, דחף את השוטרים שאיתרו אותו ולכן הם נאלצו להשיכב אותו על הרצפה כדי להשתלט עליו וכדי להכניסו אל ניידת המשטרה בסיעו של שוטר נוסף. עוד נתען בכתב האישום, כי גם בעת שהייתה בניידת, המושך הנאשם להתנגד למשטרו, נংח באחד השוטרים, פגע בכתפו, השתוכלו, בעט ברגליו ופגע בשוטרים.

בשל מעשים אלו, נתען כי אירעו במהלך תפיסת הנאשם והסעתו בניידת המשטרה, הוא הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מולוי תפקידו (סעיף 275 בחוק) ובUBEIRA של תקופה שוטר (סעיף 274 בחוק). **מהטעמים שהובאו בהכרעת הדין, זוכה הנאשם מחמת הספק ממשתי עבירות אלו.**

8. לרמי נגרמו חבלות קשות בראש, בגן וברגליים ולעוז נגרמו חבלות קשות ברגליים וביד. שניהם נזקקו לניתוחים ולטיפולים ממושכים ושניהם עוד יזדקקו לניתוחים נוספים ולהליכי שיקום ממושכים, כפי שיפורט במסגרת פירוט עיקרי תסקרי נפגעי העבירה.

אף הנאשם עצמו נפגע בכך שנגרם לו שבר באף וחבלות בחזה ובטן.

נסוף על נזקי הגוף הקשים, נגרמו נזקים כבדים גם לתשעת כלי הרכב שניזוקו, אשר כמפורט בהכרעת הדין, נראה כי שווי הנזקים מגיע למאות אלפי שקלים.

כאמור בהכרעת הדין, הנאשם לא חלק על עצם נזקי הגוף ונזקי הרכוש שנגרמו ועל היקפם.

תסוקיר שירות המבחן בעניין הנאשם

9. על פי תסוקיר שירות המבחן (קצינת המבחן למבוגרים במחוז ירושלים, הגב' עינב ודעת), מיום 21.4.2021, הנאשם, יליד 23.9.1997 (כבן 24), רווק. עד מעברו גר עם משפחת אביו בשכונת עיסאוויה בירושלים. הוא בן להורים גרושים, שניהם נישאו שנית. שני הוריו יש לו שלושה אחים צעירים ממנו, אח נוסף כבן 6 מאמו ושתי אחיות, בניות 4 ו-5 אביו. לאחר גירושו הוריו, גדל עם אמו, אך מאוחר יותר הוא ואחיו עברו לגור עם אביו בעיסאוויה. הנאשם למד עשר שנים לימוד, אך לדבריו נאלץ הפסיק את לימודיו כדי לסייע בפרנסת המשפחה. עיקר עבודתו הייתה עם אביו בתחום חלקי רכב ומיזוג אוויר.

על פי האמור בתסוקיר, הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירות אלימות, נערה רקו בטחוני. בעטיה נשא בעונש מאסר בפועל לשנה ומАЗ שחררו מהמאסר עבד בתתקנת מיזוג אוויר.

על-פי התסוקיר, מאז היותו כבן 20, צרך הנאשם אלכוהול בכמות גבוהה, דרך להתמודד עם קשיי הרגשים, אך לדבריו, אביו לא היה ער לכך. עוד תיאר, כי מספר פעמים השתמש בסמים מסווג קנאבים, אך לטענותו, ביום הוא נקי משימוש בחומרים משני תודעה.

10. על פי התרשומות שירות המבחן, הנאשם מצמצם את חלקו בעבירות שבנה הורשע, אינו מכיר באחריותו לחלקים מהותיים של העבירות והאיירועים, וכי הוא אף טוען, כי לא ידוע שהרכב שבו נהג גנוב. לדבריו, אילו ידע זאת, לא היה נהג בו. זאת בנגדו להזדאתו בגיןת הרכב ולמרות היעדר מחלוקת בעניין זה. עוד נאמר בתסוקיר, כי הנאשם חזר על טעنته - אשר התקבלה בהכרעת הדין - כי לא היה מודע לכך שהוא שיצרו את המחסום באמצעות כלי הרכב, היו שוטרים.

בתסוקיר נאמר עוד, כי הנאשם חזר וטען כי לא הייתה כוונה לפגוע באיש, וכי לא הבחן באלו שפגע קודם שפגע

בهم. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את הנסיבות שהובילו לעבירות וכי הוא מתקשה לגלוות אמפתיה כלפי הנפגעים. על פי התרשומות שירות המבחן, הנאשם מצוי בעמדה קורבנית, עסוק בעיקר במחיר שעליו לשלם בשל העבירות שעבר ומשילר את האחריות לעבירות על חבריו אשר פרצו אל הרכב (עובדת הסותרת את טענתו כי לא ידע שהרכב גנוב).

11. התרשומות שירות המבחן היא כי ברקע העבירות עומדים דפוסי התנהגות אימפרטיביים ונוטלי מחשבה, הייעדר סמכות הוiotת מעורבת ומיטיבה, קשיי הנאשם להציג לעצמו גבולות וכן קשיים וגשיים בלתי מעובדים הנובעים מאי התמודדותו עם גירושי הוריו, וכן חבירתו לחברה שלoit. על-פי הتسיקיר, בתקופת מעצרו השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית מטעם שב"ס שעסקה בכישורי חיים, אך בשל העובדה במעמדו של עציר, הוא לא שולב במסגרת טיפולות אחרות.

כגורמי סיכון לשיקום הנאשם צינו המאץ שעשה כדי לתקן באופן תקין מבחינה תעסוקתית, כי מדובר במי שחש אחירות כלפי בני משפחתו וכן העובדה שהוא מבטא שאיפות עתידיות נורמטיביות. לעומת זאת, כגורמי סיכון להישנות עבירות מצד הנאשם, צוין כי הוא נעדך כלים להתמודד עם מצבו לחץ, מתקשה בהצבת גבולות, חסר שלLOT על רקע גילו הצעיר, בעל מאפייני התנהגות אימפרטיבית ואלימה שאינה מושחתת, תוך שימוש בחומרים משני תודעה. עוד צוינו קשיי הנאשם להכיר באחריותו למעשים, להביע אמפתיה כלפי הנפגעים ולהכיר בשגיאותו.

12. בשל רמת הסיכון המשמעותית להישנות עבירות מצד הנאשם ולנכח חומרת העבירות, המלצה השירות המבחן היא להשיט על הנאשם מסר בפועל לצד עונש מוותנה צופה פni עתיד. כן הומלץ כי במהלך מסרו, תיבחן אפשרות שלילובו במסגרת טיפולות. עם זאת, לנוכח גילו הצעיר, הומלץ להימנע ממושך, העשי להביאו לחשיפה ממושכת לחברה עבריתנית.

تسקירי נפגעי העבירה

13. לקרהת שמיעת הטיעונים לעונש, הוגש תסקירי נפגעי עבירה רחבי היקף ומפורטים מחד בעניין שני הנפגעים, רמי וועז. בשל היותם חסויים ומטעמי צנעת הפרט, להלן יובאו רק עיקריהם.

تسקיר נפגע עבירה בעניין רמי

14. ביום 14.4.2021 הוגש תסקיר נפגע עבירה בעניינו של רמי (מטרע מפקחת מחוזית נפגעי עבירה מטעם השירות המבחן במחוז תל-אביב, הגב' ולרי ברזנר). רמי, כבן 62, נפגע במהלך-airiorush החסימה. הוא נחבל בראשו ונגרמו לו שברים בטבעת האגן ובברך שמאל. מאז האירוע הוא נזח מספר פעמים וצפו לניתוחים נוספים. ביום (כפי שאף ניתן היה לראות במועד עדותו), הוא מסתיע בקב. בשל טיפולים רבים, התערבותיות כירוגיות ותהליך שיקום פיזי אשר טרם הסתיים, הוא נאלץ להתמודד עם שינויים קיצוניים באורך חייו ובתפקידו.

רמי נשוי ל-35 שנה, גור במרכז הארץ ולו ולשתו שתי בנות. רוב חייו עבד בעבודה ביטחונית ואף לאחר פרישתו הוא ממשיך לעבודה בתחום זה. זה כאחת-עשרה שנה הוא עובד בחברת תחבורה קקצין ביטחון וממשיך בעבודתו זו גם כיום. בין השאר, הוא עוסק בבדיקות בטיחוניות של עובדי החברה שבה הוא עובד וכן בפעולות יזומה בתחום מניעת גנבות כל-רכב, חלקה תוך שיתוף פעולה עם המשטרה. מדובר בעבודה הכרוכה בנסיבות רבות ברחבי הארץ. מעורבותו באירוע הנדון הייתה במסגרת עבודתו, ולא כמתנדב, כפי שצוין בטועות בכתב האישום. בתסaurus הוגש כי רמי מגין חוסן נפשי ושליטה וכי הוא תופס את עצמו כבעל חוסן פנימי, פיזי ונפשי, אשר התפתח מעיסוקו בתחום ביטחון במשך שנים רבות.

15. ביום האירוע רמי חזר מחו"ל והצטרף לפעילויות משותפת של המשטרה ושל חברות נוספות בנושא איתור גנבי כלי רכב. על פי דבריו, במהלך האירוע הוא פעל בנחישות רבה, אך כיום, במחשבה לאחר מכן, הוא מבין את המחיר הכבד ששילם בשל כך.

מהמסמכים הרפואיים עלה כי מיד לאחר האירוע (ימים 11.9.2019), הוא פונה אל בית החולים 'שער צדק' בירושלים, ובבקשו הועבר למחרת אל בית החולים 'אסף הרופא' הסמוך למקום מגורי. ביום 15.9.2019 נחת לקיבוע שברב בברך באמצעות ברגים וביום 19.9.2019 שוחרר לטיפול במסגרת שיקומית. על פי מכתב שחרור מהמרכז הרפואי שיקומי 'רעות' מיום 5.12.2019, בתקופת השיקום הוא היה מרותק לכיס גלגולים ולרוב תפקודיו נזקק לשיעור רב. עם שחרורו, התנייד בעזרת קב והומלץ לו על המשר טיפולי פיזיותרפיה בקהילה. עוד הומלץ לו לפנות למוסד לביטוח לאומי לביקורת זכאותו ולשם הערכה פסיכולוגית, אך הצורך בטיפול פסיכולוגי נשלל.

מאז האירוע, זה כשנה וחצי, רמי מתמקד בשיקום הפיזי. בתסaurus הוגש, כי ניכר שהפציעה הפכה אותו לאדם פועל מתפרק עצמאי לבעל מוגבלות הנזקק לשיעור חלק מתקודמי, בעודו מתנסה להשלים עם שינוי זה. הוא ממשיך לעבוד באותו מקום עבודתו, אך באופן חלק. בין השאר, צומצמה פעילות השטח שלו כך שעטה, למרות תפקידי המציג פעילות שטח ועל אף העדפותו לעסוק בכך, עיקר עבודתו היא משרדי. עוד נאמר בתסaurus, כי אחד הווייתורים המשמעותיים של רמי מאז פגיעתו, הוא הווייתור על פעילות ספורטיבית שבה אהב לעסוק.

רמי נחת שוב בחודש פברואר 2021, לשם הוצאה ברגים ולשחזור הברך. בימים אלו נשקל הצורך נוספת, הנובע מסיבוך בניתוח האחרון, אשר בעקבותיו אושפץ בשל סיבוכים בריאות ובלב.

16. על פי החלטות הוועדות הרפואיים במוסד לביטוח לאומי, בתקופה ממושכת הוכר רמי כבעל דרגת נכות זמנית בשיעור 55%, בהמשך הופחתה דרגת נכותה בהדרגה ובינוואר העמדה על שיעור 35%. עם זאת, בעקבות הניתוח האחרון, צפוי רמי לעמוד לפני ועדת נוספת ולכך לא ברור מהי דרגת נכותה הסופית.

17. התרומות המפקחת על נפגעי עבירה היא כי הפגיעה ברמי טلتלה את עולמו, כי הפגיעה הפיזית משליפה על תפוקדו ועל דימויו העצמי וכי הוא חוות פגעה ממשית ביכולתו הפיזית ובתפקודו. כויס הוא נדרש להסביר את כל משאבי וכוחותיו העיקרי לטיפול רפואי ולטיפולים רפואיים ולביקושים רפואיים, תוך ניסיון לשמור את תפוקודו התעסוקתי. על פי הערצת המפקחת, צפואה לו התמודדות ממושכת מבחינה אשית ומקצועית. לאחר שתהילך השיקום הפיזי עדין נמשך ומתאפשר

במורכבות רבה, המפקחת הביעה חשש מפני סיכון להתקדרות בתפקידו, העשויה להשילר אף על מצבו הרגשי והנפשי. בשל הפגיעה והנזקים הקשים שנגרמו לרמי, הומלץ לחיב את הנאשם בתשלום פיצוי ממשמעו לרמי וזאת חלק מהכרתו בפגיעה בו ובהשלכות הפגיעה על חייו, ואף כדי לאפשר לרמי להיטיב את מצבו באמצעות הפיצוי בכל דרך שיבחר.

פסקיר נפגע עבירה בעניין עו

18. ביום 4.4.2021 הוגש תסקיר נפגע עבירה בעניינו של עו (מטעם מפקחת מחוזית נפגעי עבירה מטעם שירות המבחן במחוז חיפה והצפון, הגבי רחל אפשטיין). עו, כימן בן 22, גר בבית הוריו בקריית שמונה. במועד האירוע הוא היה שוטר בשירות חובה במשמר הגבול, שעמד לשחרר כשבועיים לאחר מכן. על רקע פציעתו, הוא מוכר באגף השיקום של משרד הביטחון.

מיד לאחר האירוע (11.9.2019) פונה עו לבית החולים 'שער צדק' בירושלים וביום 7.10.2019 עבר לשיקום במרכז הרפואי 'шибא' בתל השומר, שם היה מאושפז עד ים 7.12.2019. סמוך לאחר אשפוזו, נותח לקיבוע השברים בשוק רגלי שמאל, ולקיים שבר עם פלטה וברגים באמת יד שמאל. כמו כן, הוא עבר השתלת עור באזורי הפתוחים של שוק שמאל, ירך שמאל ואמת שמאל. ביום הוא נתמן בקב לזרק הליכה למרחקים ביןוניים ועשה בכוחות עצמו פעולות פשוטות, אך נזקק לסייע בתפקידים מורכבים. הוא עדין נתון בטיפול אינטנסיבי של רפואי בעיסוק ובמשך צלקות וחיבשות לחץ. בחודש מיי 2020 נותח פעם נוספת להוצאה ברגנ' נעהלה. עו סובל מצנחת כף הרגל, הולך בעזרת סד מותאם, תנועת היד שנפגעה מוגבלת והוא נזקק בקביעות למשיכי כאבים. בקרוב ינותח פעם נוספת ברגלו ולאחר הנitionה ייאלץ להסתמיע בכיסא גלגלים למשך תקופה מסוימת, דבר המעורר בו חרדות, שמא לאחר מכן לא יוכל להלן על רגלו.

19. בתסקיר רחב היקף מפורטת התמודדותו הקשה והפרכת של עו עם הנזקים הקשים שנגרמו לו כתוצאה מפגיעה, בעוד שקיים כל חיו סובבים סביר הפגיעה הפיזית והנפשית, טיפול שיקום ממושכים, ניתוחים ואשפוזים. אף מתוארים קשיי התמודדותו כבוחר צער בראשית חייו הבוגרים, עם הטיפולים ועם תחוותו כי חייו נהרסו וכי תכניות לעתיד, ציפיותיו והמטרות שהציב לעצמו טרם הפגיעה, אין מעשיות. מצב זה אף מסב לו תחוות קשות של אובדן ויאוש.

20. עו סיים 12 שנות לימוד והוא זכאי לתעודת בגרות מלאה.ILDOT היהתה נורמטיבית ובריאה כאמור, הוא התגיס לשירות במשמר הגבול. הוא ראה בשירותו הצבאי שירות ממשמעו שבמהלכו התקדם בתפקידים. תפקידו האחרון, גם במועד הפגיעה, היה מפקד צוות והוא אף זכה להערכה מפקדי. עו אף שקל המשך שירות קבוע ולכן, סמוך למועד האירוע, אמרו היה להגיע למילון לשירות קבוע. פצעתו כשבועיים קודם לשחררו סיכלה את תכניותיו.

עו הוא הבן הצעיר של הוריו. יש לו חמיש אחים, ארבע מהן נשואות. בתסקיר תוארה הירთמות משפחתו ובמיוחד הוריו, לסיעו לו ולסיעו אותו בתקופת השיקום. אביו, בעל קיוסק, אף סגר את העסק למשך תקופה כדי לתרmorphו בו וכך גם אמו,

מורה בಗמלאות, סודה אותו במשך כל תקופת האשפוז והשיקום ואף ממשיכה בכך.

21. בתסaurus מתוארכות החוויה הנפשית הקשה שחויה עוז לאחר פגיעתו, התחשות שימושיות ללוטות אותו מאז האירוע בשל עצם הפגיעה, השלכותה של הפגיעה והצלקות של גוףו, שאוותן הוא מנסה להסתיר באמצעות לבישת בגדים ארוכים. בתסaurus מתוארים גם הנסיבות הכרוכים בטיפולים ובתהליכי השיקום, המציגים נסיעות ממושכות מביתו בקריות שמונה אל בית החולים 'שער צדק' בירושלים ובמקומות אחרים. כן מפורטות בהרחבה השלכות רבות נוספות על חייו של עוז הנבעות מהפגיעה בו, לרבות תחשות אובדן, פגיעות פיזיות, נשיות וקשיים חברתיים שעומם הוא נאלץ להתמודד על רקע מגבלותו הרבות מאז פגיעתו. בכלל זה קשיי החברתיים והקשיי להתמודד עם השוני בין לבין חבריו בני גילו, המתויילים, מבilibים, לומדים, עובדים, מכירים בננות זוג ועסוקים בפעולות התואמת את גilm, בעוד הוא יותר בבית הורי, תלוי בהם, מוגבל, ועסוק בטיפולים ובשיקום.

22. נושא נוסף שנזכר בתסaurus נוגע לתסקול של עוז ולכעסו מכך שהאירוע הוכר כאירוע פלילי, שאינו על רקע ביטחוני, בעוד שלפי תפישתו, לאחר שדבר בדרישת חיל בעת תפקידו, היה נכון להכיר באירוע כפיגוע דריסה על רקע ביטחוני. התרשםותה של המפקחת על נפגעי עבירה היא, כי העובדה שמדובר באירוע פלילי היא מבחינה עוז "הפחתה וצמצום חומרת אירוע הפגיעה".

23. בסיכון התסaurus צוין כי עוז הוא בחור צער, אשר נפגע באורח קשה בעת שירותו כשוטר משמר הגבול, לקרה שחררו, אשר הפגיעה בו קטעה את רצף חייו ואת תכניותיו. על-פי תחשותיו, אירוע זה סיכל את תכניותיו לעתיד ונגע בביטחוןינו העצמי וביכולתו. הוא עודנו מתמודד עם השלכות הפגיעה הפיזית והפגיעה הנפשית וכאמור, אף צפוי לנתח נסף. על רקע כל האמור, ולמרות משפחתו התומכת, ניכר כי הוא מתמודד עם קשיים רבים במישורים רבים לרבות קשיים רגשיים, נפשיים, פיזיים, חברתיים, תעסוקתיים ומשפחתיים. לפיכך הומלץ לחיב את הנאשם לשלם לעוז פיצוי כספי בסיכון ממשמעותי.

הריאות לעונש

24. מטעם המאשימה הוגש גילון הרשות קודמות של הנאשם, שעלה-פיו הורשע ביום 19.4.2015 בבית משפט השלום לנור בירושלים בעבירה של פצעה שנעבירה עם אחרים, בשל כך הוא נדון לשנים-עשר חודשים מאסר בפועל ולעוני מאסר מותניים.

לא הוגש ראיות לעונש מטעם ההגנה.

עיקרי טענותה של המאשימה

25. בהסכמה הצדדים, טענותה של המאשימה בעניין העונש הוגש בכתב, עוד קודם לישיבת הטיעונים לעונש.

במסגרת העלה בא-כוחה של המאשימה, עו"ד שי עציון, באופן בהיר, ענייני וממצה את טענות המאשימה לעונש. בכלל זה עמד על תוצאותיהן הקשות של העבירות שבhn הורשע הנאשם, וכן עמד על הפגיעה הקשות הפיזיות שנגרמו לשני נפגעי העבירה ועל היקף נזקי הרכוש שנגרמו לכל כל רכבו שניזוקו.

המאשימה טענה כי יש לראות את האירוע כולו כאירוע אחד וכמסכת עברינית אחת הכללת את עבירת גניבת הרכב, את המרדף אחר הנאשם, את פגיעות הגוף הקשות ואת נזקי הרכוש הכבדים ולפיכך לטענתה, יש לקבוע מתחם עונש אחד.

26. בא-כוח המאשימה עמד על הערכים המוגנים אשר נפגעו בעtin של העבירות שעבר הנאשם ועל מידת הפגיעה בהם. בכלל זה, פגעה בערך חי אדם ושלמות הגוף, פגעה בביטחון חייהם של משתמשי הדרכ, בזכות הקניין ובזכות לרכוש, אשר באו לידי ביטוי בגניבת הרכב ובנזק הרכוש רחב היקף שנגרמו למספר רב של כל רכב.

בעניין העבירה של סיכון חי אנשים בمنذם בתפקיד תחבורת, שנסיבותיה הן "טופעת המרדפים" בכיבושים ובעניין השלכותיה הקשות, הפנה בא-כוח המאשימה אל דברי בית המשפט העליון, אשר לא אחת עמד על חומרתה, בהיותה "**קוראת תיגר על שלטון החוק ושמה לאל את ביטחונם וחיהם של המשתמשים בדרך**" (ע"פ 9750/09 לייפויקו נ' מדינת ישראל (6.10.2010), כבוד השופט ס' ג'ובראן (להלן - عنيין לייפויקו)). כן הפנה לכך שפעמים רבים עמד בית המשפט העליון על כך שלnocח חומרתם של מעשים אלו, **"יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה [בדרכן] באופן משמעותי"** (ע"פ 5626/14 לנקיין נ' מדינת ישראל(2.8.2015) כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 8 (להלן - عنيין לנקיין)).

27. בעניין עבירות גניבת כל רכב עמד בא-כוחה של המאשימה על דברי בית המשפט העליון, החוזרים ונשנים, כי מדובר בעבירה חמורה, אשר הפכה זו מכבר למכת מדינה ולפיכך עבירה זו מחייבת החמרה בענישת עבירה זו (לענין זה, הפנה אל דברי בית המשפט בעניין ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל(3.8.2014) (להלן - عنيין אבו סבית) ובעניין ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל(3.8.2014) (להלן - عنيין סאלם)).

28. בא-כוח המאשימה הוסיף והרחיב בעניין נסיבות העבירות שעבר הנאשם, אשר לטענת המאשימה, חריגות בחומרתן ומצוות ברף החמור של העבירות מהסוג שעבר. בעניין העבירה של חבלה בכוונה מחרימה, אשר עונשה המרבי הוא עשרים שנות מאסר, נטען כי חומרתה נובעת מהיסוד הנפשי של עבירה זו, בכך שנעבירה מותק כוונה, ואף מהיסוד העובדתי, שענינו חומרת הפגיעה של הנפגעים. המאשימה הטועינה כי כפי שנקבע בהכרעת הדיון, הפגיעה בשני נפגעי העבירה, רמי וועז, הייתה מכוונת ולפיכך מידת החומרה בסיסוד הנפשי של הנאשם הייתה גבוהה. בעניין היסוד העובדתי נטען, כי הפגיעה שנגרמו לשני הנפגעים היו קשות ובדרגה חמורה, כמפורט בתסקורי נפגעי העבירה וכפי שניתן היה להתרשם מהם במישרין בעת עדותם. בנסיבות אלו נטען, כי יש לראות במעשהיהם הנאים ממשום מעשים המצביעים ברף החומרה הגבוה של העבירה.

29. בעניין נסיבות מעשי העבירות הוסיף המאשימה וטענה את הטענות הבאות: הנאשם עבר את כל העבירות לבדו ולפיקר מידת שליטתו במעשיו הייתה מרבית; הנזק שנגרם מהעבירות רב ומשמעותי, בעוד הנזק שעלול היה להיגרם אף גבוה יותר. זאת לנוכח נסיעתו הפרועה של הנאשם, התעלמותו מהנסיבות אשר סבבו את נסיעתו ובשל כך שמעשי העמידו שוטרים ומשתמשי דרך נוספים בסיכון לחייהם. בעניין זה, חזרה המאשימה והפנטה אל הסרטונים המתעדים את מעשי הנאשם, מהם עולה ניגומו הפרועה והסיכון העצום שנשקף מכך; הסיבות שהביאו את הנאשם לעבורי את העבירה היו בצע כסף וזלזול בוטה בחוק ובօכפיו; הנאשם יכול היה להימנע מהעבירות בכל עת, אילו החלט שלא השתתף בגניבת הרכב, לעצור בכל שלב משלבי ניגומו הפרועה ובוואדי לפני מחסום מג"ב. התנהלותו הייתה אפוא, בגדיר "עבירה גוררת עבירה" (אבות ד', ב').

30. בעניין הענישה הנוגגת טענה המאשימה, כי יש קושי במציאת מקרים רבים הדומים בנסיבות מעשי של הנאשם אשר משקפים את העונש ההולם את מעשיו. עם זאת, המאשימה הפנטה אל פסיקה אשר לטענתה מכוננת לקביעת הענישה הנוגגת בנסיבות דומות, תוך הדגשה כי כפי שנקבע לא אחת, הענישה הנוגגת היא אך שיקול אחד מבין כלל השיקולים שיש לשקל בעת קביעת העונש (ע"פ 6390/20 מדינת ישראל נ' פלוני (10.02.2021), כבוד השופט ג' קרא, פסקה 9 (להלן - ענין ע"פ 6390/20 פלוני)).

31. המאשימה טענה כי שני הנסיבות המשמעותיים שיש לשקל בעת קביעת עונשו של הנאשם, הם מהות העבירות שבן הורשע וחומרת המעשים.

בעניין העבירה של סיכון חי אנשים בצד בנתיב תחבורה, טענה המאשימה כי במקרים שבהם מדובר ב"מרדיים" אשר בשונה מהמקרה הנדון, לא נבערו עבירות נוספות שעוניין פגעה ממשית בגוף או ברכוש, חזו בתי המשפט והדגישו פעמיים את הצורך בהחמרה בענישה (ע"פ 6059/15 סלאמה נ' מדינת ישראל(10.8.2016), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 9. (להלן - ענין סלאמה)). בנסיבות שבן העבירה לא הייתה קרוכה אף בפגיעה פיזית, הודגש כי העונש הרاءו הוא ארבע שנים מאסר (ע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל(24.10.2013), כבוד השופט י' עמית, פסקה 4 (להלן - ענין מוסטפא)). אם כך במקרה שבו העבירה לא הייתה קרוכה בפגיעה פיזית, אז ניתן, על אחת כמה וכמה שיש להחמיר בענישה אם עבירה זו הייתה קרוכה גם בעבירה של פגעה פיזית מכוננת.

בעניין העבירה של חבלה בכוכנה מחמירה (שתי עבירות), טענה המאשימה, כי הנסיבות שבן נבערה עבירה זו חמורות במיוחד ונסיבותיה ייחודיות, וזאת במיוחד מעת שעבירה זו נבערה פעמיים. לטענת בא-כחיה, מעתים במקרים הדומים, המאפשרים ללמוד על מדיניות הענישה הנוגגה ולפיקר בעניין זה הפנה אל שני פסקי הדין הבאים, אשר לטענתו מלמדים על רמת הענישה הרואה:

ע"פ 1122/15 מדינת ישראל נ' אבו בלאל (23.5.2016) - המשיב גנב רכב ולאחר שהחל בנסיעה, המתлон נתקלה על חלון הרכב כדי לעצור אותו. המשיב המשיך בנסיעה פרועה עד אשר המתлон נפל ונחבל בצורה קשה. לאחר מכן התפתח מרדף אחר המשיב, שבמהלכו פגע במספר נידות. הוא הורשע על-פי הودאותו במסגרת הסדר טיעון בעבירות

של חבלה חמורה בנסיבות חמורות (לפי סעיפים 333 ו-335 בחוק), גניבת רכב, הפקה לאחר תאונה וחבלה במכשיר הרכב אחר. נקבע מתחם עונש בין 5 ל-10 שנות מאסר והעונש שהושת עליו היה 7 שנות מאסר לצד עונשה נלוית (הערעור נדחה למעט קיבלתו בעניין אופן הפעלת המאסרים המותנים).

ע"פ **5/10 מוסא נ' מדינת ישראל** (2.5.2010) - המערער הראשון המתין למתлонן ברכב ומשחיח בו הסיט את רכבו לעברו ופצע אותו. לאחר מכן יצא מהרכב מציד בסיכון והתקרב אל המתلونן, אך אנשים שהיו באותו מקום הרחיקו אותו. כעבור מספר דקות הגיע המערער השני, ירה במתلونן מטווח קצר וגרם למוות. עונשו של המערער הראשון, שמעשיו של השני לא ייחסו לו, הועמד על 9 שנות מאסר. ערעורו בעניין העונש נדחה תוך קביעה כי נקבע ברף הנמור.

בעניין עבירות גניבת הרכב והצורך בהחומרת העונשה, הפניה המאשימה אל עניין **אבו סבית** ועניין **סאלם**.
לטענה, מתחם העונש ההולם בשל עבירה זו הוא בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

בעניין העבירה של חבלה במכשיר לרכב (شمונה עבירות), נטען כי בשל ריבוי כלי הרכב אשר נפגעו ממשי הנאשם, בשל חומרת הפגיעה בהם ועל-פי הפסיקה, מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל-36 חודשים מאסר.

32. עוד טענה המאשימה, כי על מתחם העונש ההולם להיקבע בהתחשב אף בעונש המרבי הקבוע לצדן של העבירות שבahn הורשע הנאשם. לעניין זה, הפנה בא-כוחה אל דברי בית המשפט בע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021) (כבוד השופט א' שטיין, פסקה 8) (להלן - **عنيין ביטון**), ובע"פ 3124/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.8.2019) (כבוד השופט א' שטיין). עוד הטיעם, כי אמנם אין מקום לסקום את מספר שנות המאסר אשר נקבעו לצד כל אחת מהعبירות שבahn הורשע הנאשם, אך בשל הרשעתו בעבירות שעונשן חמור ומאהר ממשי העבירות hn ברף חומרה גבוהה, יש לתת לכך משקל של ממש בעת קביעת מתחם העונש.

לנוכח כל האמור, בהתחשב בריבוי העבירות ובחומרתן, בנסיבות שבahn בעברו, בנזקי הגוף החמורים שנגרמו לנפגעי העבירות וביקף הרוב של נזקי הרכוש, המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נع בין 8 ל-13 שנות מאסר בפועל לצד עונשה נלוית.

33. בעניין העונש שיושת על הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, טען בא-כוח המאשימה, כי במסגרת הנסיבות אשר אין קשרות לעבירות, אלא עניין הנאשם, יש לשקל את השיקולים הבאים: הרשותו הקודמת בעבירה אלימות, אשר בעטיה נשא בשנת מאסר; בחירתו לנוהל הוכחות ולהuid גם את נפגעי העבירה. אמנם הנאשם זכאי לטעון לחפותו ואף זכאי לכך שיישמעו ראיות, אך אם בחר בכך, הוא אינו זכאי להתחשבות השמורה לנאים אשר בחרו להודות במעשהיהם ובכך לחסוך את עדויות הנפגעים; מתסקרים שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי אינו מכיר באחריותו למעשה, אינם מביע חרטה ואף מתקשה לגלוות אמפתיה כלפי הנפגעים; על-פי התרומות שירות המבחן, רמת הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם היא משמעותית.

לנוכח האמור טענה המאשימה, כי את עונשו של הנאשם יש למקם בחזיו העליון של מתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך, עטרה להשิต על הנאשם את העונשים הבאים: 11 שנות מאסר בפועל; פסילת רישון נהגה למשך תקופה משמעותית; מאסר מותנה מרთיע; פסילת רישון נהיגה מותנית; פיצוי משמעותי נפצעי העבירה העיקריים בתיק, עווז רומי; קנס כספי.

עיקרי טענות ההגנה

34. טענותיו של בא-כוח הנאשם בעניין העונש נשמעו בדיון מיום 9.5.2021. בתום טענותיו הודיע כי ישKOל אפשרות להשלמתן בכתב עד למחרת היום והוסיף, כי "אם לא עשה כן עד מחר, אז טיעונים שהועלו היום יהיו הטיעונים עליהם צריך להסתמך" (עמ' 254 בפרוטוקול, שורות 30-32). בסופה של דבר לא הוגשה כל השלמה טענות מטעם ההגנה.

35. בפתח טענותיו, ביקש בא-כוח הנאשם להביע צער והזדהות עם נפגעי העבירות, והוסיף כי הוא מצטרע על פגיעותיהם הקשות כפי שאף עולה מتسקיר נפגעי העבירה בעניינים. לטענותו, אף הנאשם הביע בפניו חרטה כנה. עם זאת הוסיף, כי אף מהכרעת הדיון עליה, כי האירוע שהחל בגיןית רכב התפתח לאירוע חמור, בעוד שайлוי נקטה המשטרת אמצעים נכונים ואילו נהגה באופן שבו היה עליה לנוהג, כי אז לטענותו, לא היה נוצר המצב שנגרם.

36. בא-כוח הנאשם טען כי הנאשם הוא צער בראשית דרכו, אשר כפי שעולה אף מتسקיר שירות המבחן, חוות המעצר קשה לו. כן הפנה לכך שעל-פי המלצת שירות המבחן, יש לשקל גם את העובדה שתקופת מאסר ממושכת עשוייה לחסוף אותו לאוכלוסייה עברינית.

בא-כוח הנאשם הוסיף, כי על פי תיקון 113 של חוק העונשין, לבית המשפט שיקול דעת נרחב בעת קביעת עונשו של הנאשם ובכלל זה עליו לשקל את הנטיות שבhn נערבו העבירות, את נסיבותו האישיות של הנאשם, את חרטתו וכן שיקולי שיקום. על פי טענת בא-כוח הנאשם, הנאשם מבקש להשתקם ולהתחיל חיים חדשים. לטענותו, אף במקרים חמורים מהמקורה הנדונ, ניתן משקל של ממש לשיקולים אלו.

لتמיכה בטענותיו, הפנה אל פסק הדין הבאים: ע"פ 9928/16 טעה נ' מדינת ישראל(24.1.2018), שענינוו הנאשם אשר שהורשע בעבירות של חבלה בכונה מחמייה ובהחזקת סיכון שלא כדין (סעיפים 329(א)(1) וסעיף 186(א)), אשר בעtin הושטו עליו 42 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע; ע"פ 2814/18 מנור נ' מדינת ישראל(27.2.2019), אשר במסגרת נדונו שבעה ערעורים שאוחדו בעניינים של שישה נאים שונים, אשר כל אחד מהם הורשע בעבירות שונות. בא-כוח הנאשם טען, כי חרף חומרת מעשייהם והרשעתם בעבירות אלימות קשות ובעבירות רכוש, העונש החמור ביותר שהושט היה 36 חודשים מאסר, חלף 42 חודשי מאסר שהושטו בבית המשפט המחויז; ע"פ 258/17 סלח נ' מדינת ישראל(10.8.2017), אשר במסגרת נדון עניינים של שני נאים אשר הורשעו בעבירות נשחק, ניסוין תקיפת עובד ציבור בנסיבות חמירות ובעירות נוספות. ערעורם התקבל, אך שעונשם הופחת מ-48 ל-36

חודשי מאסר. לטענת בא-כח הנאשם, באותו עניין ניתן משקל לנסיבותיהם של הנאים ולבגלו הצעיר.

37. בא-כח הנאשם טען כי העונש שմבוקשת המאשימה להשית על הנאשם חממייך וכי אין מידה ביחס למשעו ולנסיבותו. לטעنتهו, יש לתת משקל לכך שהנאשם הסתבר והורשע בשורה של מעשים שככל לא תכנן, אשר החלו בגניבת רכב והתדרדרו לאירועים שבנענים הורשע. עוד הוסיף, כי האנשים אשר גרוו את הנאשם לגניבת הרכב, הסתבכו בעבירות נוספות אך למארה זאת, דין נוצר למאסר למשך תקופה קצרה וכיום הם כבר משוחררים (גזרי הדין בעניינים לא הוגש).

38. לנוכח כל האמור, ביקש בא-כח הנאשם שלא להחמיר בעונשו של הנאשם.

דברי הנאשם

39. הנאשם אמר כי הוא מתנצל על מה שקרה וכי לא צפה שיקרה מה שקרה. לדבריו, "זאת טעות גדולה שאני עשית. אני היום לא אמור להיות בכלל הטיעות שעשית. אני מתחרט מאוד על מה שקרה איתי". הנאשם הוסיף, "הכלאה זה לא בשבילי. אני טעית. אני למדתי לך בתוך הכלאה ואני נכנסתי לכלא ברגע שהייתי בגל צער. היום אני בן אדם שלמד לך מהטעויות שעשית".

הנאשם הוסיף וביקש כי בית משפט יסלח לו על מעשיו ואף ביקש כי נפגעי העבירה שניזוקו שייסלחו לו. הוא הוסיף כי הוא מתנצל מאוד ומציגר מאוד על הנזקים שנגרמו להם, ואף ביקש שדבריו ימסרו להם. הוא חזר פעמיחר פעם על כך שלא התכוון למה שקרה, כי הפיק את הלתק וכי הוא מקווה לפתח דף חדש בחיו כדי ללמידה ולא לגרום עוד נזקים כפויים שגרם. הוא סיים את דבריו בכך שהוא מקווה כי בית משפט יתנו לו הזדמנויות נוספות להשתפר, לטפל בחיו ולפתוח דף חדש בחיו כדי שיוכל ללמידה, לעבוד, להתחנן, להקים משפחה טוביה ולהתකדם בחים. הוא חזר ואמר כי בתקופה الأخيرة, בעת שהיא הייתה בכלא, למד לך וכי הוא מתחייב לא לחזור על מעשיו ולכן ביקש כי תינתן לו הזדמנויות להוכיח זאת.

דין

קביעת מתחם העונש הולם

40. בהיעדר מחלוקת על כך שה;text="העבירות שהן הורשעו מהן הנאים נ עברו במהלך אירוע מוגבל אחד, וכי מדובר במסכת עברינית אחת, יקבע מתחם עונש הולם אחד.

העריכים החברתיים שנפגעו מה;text="העבירות ומידת הפגיעה בהם"

עמוד 13

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

41. הנאשם הורשע בשורה של עבירות חמורות אשר כללו פגיעות קשות בגוף וברכוֹשׁ. הערכיהם החברתיים אשר נפגעו מעשי העבירות של חבלה בכוונה מחייבת ומהעבירה של סיכון חי' אנשים מצד' בנסיבות תחבורת, הם ההגנה על שלמות גופו אדם ועל שלום חייו, על בטיחון הציבור, הביטחון האישי ובטיחון חייהם של משתמשי הדרכ. הערכיהם אשר נפגעו מעבירות גניבת רכב ומהעבירות של חבלה בצד' לרכב, הם הזכות לקניין ולרכוש ולשמירת שלמוֹתוֹ.

42. ראשיתם של מעשי הנאשם בעבירות גניבת רכב והמשכם, כפי שטען בא-כוח המआשימה, בבדיקה "UBEIRA GORERAT UBEIRA", בעבירות חמורות שהובילו לפגיעות קשות בגוף וברכוֹשׁ.

UBEIRA GANIBAT RAKAV HIA UBEIRA CHOMORA, ASHER HUNOSH HAMARBI HKBU LZADA HOA SHBUT SHNOT MASER (SUF 413(ב)(א) ו-(ב) BACHOK). UL HOMRATHA SHL UBEIRA ZO OUL HAZORU BACHOMRATH HUNOSHIM SHL GANBI KALI RAKAV UMAD BIET HAMASHPOT ULION PUMIM RIVOT. KAR BINI HSAR NAMER CI "TOUPUTA GANIBUT RAKAV TROM NEKERA MISHORESH VOMCHTA HAMDINA SHEALIAH VODRASH BIET MASHPOT ZA LAFNI BEDIOK USHOR... CAMUT SHAFKA LE'SHOR MOCOT; HIA MASHICA LENGOS BERCOASHM SHL RABIM VOFGUAH REUA KALLILAH VANOSET. HAMUT SHBIDI BIET MASHPOT ZA LE'SHOT HOA LHZIK AT YDIAHM SHL BETI HAMASHPOT HADIVONIM BRAIYA MCHOMIRA SHL UBEIRUT HACRUCOT BAKER" (UNIN ABU SBIT, CABUD HOSHPUT A' ROBENISHTEIN, PESKAHA G'. RAO GM: UNIN SELAM, CABUD HOSHPUT N' HENDL, PESKAHA 4).

43. במהלך מנוסתו עם הרכב הגנוב, עבר הנאשם פעמייםUBEIRA של חבלה בכוונה מחייבת וכןUBEIRA של סיכון חי' אנשים מצד' בנסיבות תחבורת.

UBEIRA SHL CHBELLA BICOONA MCHOMIRA HIA MAUBEIRUT HACHOMROT, SHAHUNOSH HAMARBI HKBU LZADA HOA USHRIM SHNOT MASER (SUF 329(א) BACHOK). BAKER BIET HAMHOKKAT AT HACHOMRA HRABA SHNDUTA LFAGUA BESHLMOT GOFU SHL ADM VBBARIOT, ASHER NESETHA MATUR COONA MIYCHADT LEHTELAT NCOT, MOM AO CHBELLA CHOMORA BNFGAU. LA ACHAT UMAD BIET HAMASHPOT ULION UL HACHOMRA HITYERA HUNOZAHA UBEIRA ZO BICAL VUTE NUBERA BAAMCOUTOT KALI RAKAV, BDRISA MCOUNOT, BFRUT. KAR BUOD, "KALI RAKAV NOUD LAHFKAT TOULAT MSONIMT VAINO MIYUD LSHMASS CACLI NASHK LFOGUA BESHLMOT GOFM VOBCHIHAM SHL BNI ADM" (UF 12/12 SHOSHEN N' MDINET ISRAEL (NBO 14.2.2013), CABUD HOSHPUT I' DANTZIGER PESKAHA 6 (LAHLN - UNIN SHOSHEN)).

UL HACHOMRA BFOGUA MCOUNOT BGOF BAAMCOUTOT RAKAV OUL HAZORU LACHOMIR UM UBERI UBEIRUT ALLO UMAD BIET HAMASHPOT, LA ACHAT. KAR BINI HSAR, NAMEROU LEUNIN ZA HDDBRIM HABAIM:

"**וכחו של אדם להרוס את חי' הזולת בהחלטה שנתגבשה תוך זמן קצר ביותר, באמצעות שימוש בכלים נגישים לכל ושימושם חיובי במקור, הינו המחיר שכונראה החברה נאלצת לשלם כתוצאה מהמצאת כלים שכאלו. לצערנו, יומ-יום אנו לומדים מחדש, בצורה כואבת, שהרכב הוא כל העונה על התיאור האמור. ברם, אין אנו עוסקים בתאונה. ברובד המשפט, המערער לאתרשל... הטלת עונש מסר בפועל לתקופה ארוכה נדרשת במקרים מעין אלו כדי לתת ביטוי לאינטרס החברתי העליון של הגנה על חי' הפרט**" (ע"פ 960/09 אבי נ' מדינת ישראל

(29.7.2010), כבוד השופט נ' הנדל, פסקה 6).

חומרה יתרה נעוצה גם בעבירה של **סיכון חי אנשיים מזיד בנסיבות תחרורה**, שאף העונש המרבי הקבוע בצדה עומד על עשרים שנות מאסר (סעיף 332 בחוק). כך בדרך כלל וכך במיוחד במקרים של "תופעת המרדפים" בכבישם, הסכנות ופגיעה הגוף הוגרים בעיטה. על חומרתה ועל הצורך בהחמרה בעונשה במקרים אלו, עמד בית המשפט העליון פעמים רבות. כך בין השאר, נאמר, כי"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם בריאות ופרקית על מסוג זה, ומקל וחומר שאין להשלים עם כך כאשר מדובר בתופעה שרבים חוטאים בה... את התופעה החמורה זו יש למגר כדי להבטיח את שלום הציבור, וגם כדי לאפשר לאנשי החוק למלא את תפקידם ללא מORA. תרומתם של בתי המשפט למאיצ שנווד להשיג מטרה זו צריכה לקבל ביטוי ברמת העונשה הננקוטה" (ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (11.11.2004) (כבוד השופט א' א' לוי) (להלן - **ענין אבולקיעאן**).

דברים דומים נאמרו גם במקרה של חומרת העבירה והצורך בהחמרה בעונשה בשל עבירה זו, כפי שנקבע עוד בענין **אבולקיעאן**. זאת כאמור: "דומה כי אין צורך להרחיב הדיבור על הסכנה הייתה הנובעת מטופעת המרדפים בהיבטים של סיכון חי אדם. מי שנמלט משוטרים, תוך שהוא מסכן את חי הנגאים האחרים ועובד אורך תמיימים... מעיד על עצמו כי אין מORA החוק עליו, כי הוא מזולץ בחו' אדם וכי יעשה הכל על מנת להציל את עורובמצב זה, וכן ש�יחותה של תופעת המרדפים במחוזינו, בוודאי שטרם בשלה העת לקבוע מתחם עונשה אשר יביא בשורה התחתונה להפחיתה רף העונשה כפי שנקבע בהלכת אליקען" (ענין **מוסטפא**, כבוד השופט י' עמית, פסקה 4. ראו גם בענין **לייפיקן** ובუנין **לנקין**, שהוזכרו בטענותיה של המאשימה).

44. נוסף לעבירות הקשות שהביאו לפגיאות קשות בגוף ולסיכון עוברי הדרך ונוסף לעבירות גינבת הרכב, הנאשם הורשע כאמור, גם **בשיעורת עבירות של חבלה מזיד לרכב**, שעונשה חמש שנות מאסר (סעיף 413 בחוק).

חומרתה של עבירה זו נלמדת מהעונש הקבוע לצדיה, החמור יחסית לעבירות רכוש אחרות. לענין עבירה זו אף נקבע, כי למרות העובדה שעוניינה בנזק שנגרם לרוכב, היא באה בגדרן של עבירות אלימות (לענין הפעלת מאסר על תנאי שהוחל על עבירות אלימות). שכן, "**גם אלימות נגד רכוש אלימות היא**" (רע"פ 12/12 6352 סעדה נ' מדינת **ישראל** (23.9.2012), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה יא. ראו גם בפסקה יב (להלן - **ענין סעדה**)).

בענין מידת הפגיעה בערכים המוגנים, אף יש לתת את הדעת לכך שהנסיבות שבחן נabraה עבירה זו היו התנגשות הנאשם בccoli רכב רבים, תוך גרימת נזקיםכבדים לאותם כלי הרכב, כתוצאה מנהיגתו הפרועה. בהקשר זה דומה כי ראוי להזכיר את דברי בית המשפט בענין ע"פ 217/04 אלקורעאן נ' מדינת ישראל (נבו 29.6.2005) (להלן - **ענין אלקורעאן**), עת נדרש לשאלת אם נסיבות אלו באות בגדיר עבירה של חבלה מזיד לרכב. כאמור שם (כבוד הנשיא א' ברק, פסקאות 14-15): "**התנוגות המערער קיימה את היסודות העובדי והנפשי הנדרשים להרשעה בעבירה...** התנוגות של המערער בנסיבות המשטרה לא הייתה כתוצאה מתאונת דרכים תמיימה שברגיל נגרמת עקב רשלנות או חוסר תשומת לב. היא נבעה מנהיגתו המסוכנת והפרועה וחציית צומת בנגדו לرمזור אDOM, תוך נסיעה במהירות גבוהה. המערער היה מודע לניגותו הפרועה ולאפשרות גרימת נזק לרוכב".

45. באירוע הנדון מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא בדרגה גבוהה. זאת לנוכח חומרת העבירות שבhan הורשע הנאשם, מספרן ותוכזאותה הקשות אשר הובילו לנוכחות של שני הנפגעים ולפגיעות המורכבות שנגרמו להם, כמתואר בתסקורי נפגעי העבירה. זאת אף לנוכח הנזקים הכבדים שנגרמו לתשעה כלי רכב בהם רכב ה'מאודה' אשר נהרס כמעט כליל כתוצאה מעשי של הנאשם.

בחינת מדיניות הענישה הנווגת

46. העבירות שבhan הורשע הנאשם רבות ומגוונות והן נערבו במהלך אירוע וمتגלגל, שבמהלכו נספו עוד ועוד עבירות שתוצאתן קשה. בנסיבות מעין אלו, יש קושי ללמוד על מדיניות הענישה הנווגת מתיוך בחינה של מקרים שבהם נערבה רק אחת או יותר מבין העבירות שבhan הורשע הנאשם. למרות זאת נבחן תחילה את מדיניות הענישה הנווגת לגבי העבירות שבhan הורשע.

47. **עבירה של חבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329(א) בחוק):** בכל המקרים שלhalbן, מדובר בהרשעה בעבירה זו בנסיבות של **דרישה מכוונת** באמצעות כל רכב:

ע"פ 5492/11 **אלרחמן נ' מדינת ישראל** (5.8.2012) - המערער גנב רכב, נהג בו וכשהתקרב אל מחסום של שוטרי מג"ב והתבקש לעצור, לא שעה לכך אלא המשיך בנסיעה מהירה ואף הסיט את הרכב לכיוון שוטר, שנאלץ לקלוף לשולי הכביש כדי לא להידرس. המערער נעצר לאחר מרדף ובעת מעצרו התפרק וניסה להימלט. הוא הורשע בעבירות של גניבת רכב, חבלה בכוונה מחמירה, נהיגה בפיזיות וברשלנות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. עונשו הועמד על 24 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישון נהיגה למשך 4 שנים ופייצוי לשוטר הנפגע בסך 1,500 ₪.

ע"פ 3991/04 **rgb נ' מדינת ישראל** (2.5.2005) - המערער גנב רכב ונרג בזו בהיותו שיכור ופסול מהחזקת רישון נהיגה. במהלך נסיעתו פגע ברכב שעמד לצד הדרך, וגרם לנזק לרכב ולפצעית הנהג שהיה בו. המערער המשיך בנסיעה תוך חציית צומת ברמזור אדום ובעקבות זאת התפתחה אחריו מרדף שבו השתתפו שוטרים והנהג שרכבו נפגע. המערער לא נשמע להוראת השוטרים לעצור, הסיט את הרכב מצד לצד כדי לגרום לרכב המשטרה לאבד שליטה וכדי למנוע את עקיפתו ואת מעצרו. בהתקרבו למחסום שהוצב לשם עצירתו, הסיט המערער את הרכב אל עבר שוטר בניסיון לדרכו, ובתגובה ירה השוטר אל עבר הרכב. המערער המשיך בנסיעתו עד שפגע במכונית שחסמו את הכביש ורק אז נעצר. הוא ירד מהרכב וניסה להימלט מהשוטרים, בעודו מכיה אותם ובועט בהם ואף סירב לבדוק שכרות. עונשו הועמד על 5 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופסילת רישון נהיגה למשך 12 שנים.

ע"פ 4263/14 **נעאים נ' מדינת ישראל** (2.6.2015) - העבירה של חבלה בכוונה מחמירה בנסיבות של **דרישה מכוונת**, נعربה על רקע ריב בין נהגים. נקבע עונש של 36 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופסילת רישון נהיגה למשך 5 שנים.

ענין **שושן** - המערער הורשע בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה בדרך של דרישת מכוונת וכן בעבירות של הפקירה

לאחר פגיעה, נהיגה ללא רישיון ונוהגה ללא ביטוח הרכב. נקבע עונש של 6 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לצמיתות, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי למתלון בסך 15,000 ₪.

ע"פ 3090/11 ענתבאווי נ' מדינת ישראל (18.10.2012) - על רקע ייכוח בין המערער לבין מתדלק בתחנת דלק בעניין הכספי שבאמצעותו שילם, נסע המערער אל עבר המתדלק ופגע בו עם רכבו. המתדלק הוטל על מכסה המנווע ונאהז במוגבים, אך המערער המשיך בנסיעה בעוד המתדלק שרוע על הרכב עד אשר נחבט במיכל שניצב בתחנת הדלק. על המערער הושתו 3 שנות מאסר בפועל, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה למשך 5 שנים ופיצוי למתלון בסך 50,000 ₪.

48. **עבירה של סיכון חי אנשים בمزיד בנתיב תחבורה (סעיף 332(2)):** בכל המקרים שלහן, דובר בהרשעה בעבירה זו בנסיבות של "תופעת המרדפים", בעוד שכל המקרים שנדונו בפסק הדין אשר יפורטו להן, בשונה מענינו של הנאשם, לא נגרמו נזקי גופו:

עניין אבולקיעאן - דובר במרדף של שוטרים אחר המערער שנаг ברכב ואשר לא נשמע להוראותיהם לעצור. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על 4 שנות מאסר בפועל (במקום שנתיים) וכן נקבע כי פסילת רישיון נהיגה שלו תהיה למשך 6 שנים (במקום 3 שנים). זאת בנוסף למאסר מותנה ולפיצוי בסך 1,500 ₪ לכל אחד משני השוטרים.

עניין מוסטפא - כפי שכבר הזכיר, בעניין זה דובר במרדף של שוטרים אחר המערער, שנהייתה פראית ואשר לא נענה לקריאתם לעצור. נקבע כי רמת הענישה שנקבעה בעניין אבולקיעאן, עומדת בעינה אף לאחר כניסה תיקון 113 של חוק העונשין לתקף. נקבע כי מתחם העונש הוא בין 42 ל-54 חודשים מאסר בפועל ועל המערער הושתו 42 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה והפעלת מאסר מותנית.

ע"פ 4626/20 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (4.4.2021) - המערער הורשע בעבירות של סיכון חי אנשים בمزיד בנתיב תחבורה והיזק לרכוש בمزיד. נגזרו עליו 36 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי למתלונת שרכבה נזוק בסך של 12,000 ₪, 18 חודשים פסילה בפועל, ופסילה מותנית.

ע"פ 5981/15 מדינת ישראל נ' סלאצקי (5.7.2016) (להלן - עניין סלאצקי) - לאחר שהתקבל ערעור המדינה בעניין ההרשעה בחלק מהערים ובעניין העונש, נקבעה הרשות המשיב בעבירה של סיכון חי אנשים בمزיד בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר במלוי תפקידו, גרים נזק לרכוש נהיגה בזמן פסילה. העונש הוחמיר ל-36 חודשים מאסר בפועל (במקום 24) וכן 36 חודשים פסילת רישיון נהיגה (במקום 24 חודשים), מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה מותנית.

עניין סלאמה - המערער הורשע בעבירות של סיכון חי אנשים בمزיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במלוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת שבת נזוק רכוש ואי ציות לאור אדם. נקבע מתחם עונש בין 3 ל-6 שנות מאסר. על המערער הושתו 5 שנות מאסר, הופעלו שני עונשי מאסר מותניים, חלקם

במצטבר ובמשך הכל 74 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, פסילת רישון נהיגה למשך 3 שנים וכן הופעל עונש פסילת רישון מותנית.

ענין לנקון - המערער הורשע בעבירות של סיכון חי' אנשים בمزיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונוהגה ללא רישון נהיגה תקף. נקבע מתחם עונש בין 30 ל-60 חודשים. הושתו 50 חודשים מאסר בפועל, 4 שנות פסילה בפועל, מאסר ופסילה מותנית.

ענין לייפוין - המערער הורשע בעבירות של סיכון חי' אנשים בمزיד בנתיב תחבורה ובנהיגה בהשפעת אלכוהול. הושתו 32 חודשים מאסר בפועל, פסילת רישון נהיגה למשך 5 שנים, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי לבעל הרכב שנפגע בסך 2,000 ₪.

ע"פ 3641/14 מדינת ישראל נ' חסונה (2.7.2014) - המшиб הורשע בעבירות של סיכון חי' אנשים בمزיד בנתיב תחבורה, חבלה בمزיד לרכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונוהגה בזמן פסילה. ערעור המדינה בענין העונש התקבל, נקבע כי מתחם העונש הוא בין 22 ל-48 חודשים מאסר והעונש הוועד על 25 חודשים מאסר בפועל (במקום 15) בגין מושג למאסר מותנה ולקנס בסך 8,000 ₪.

ע"פ 5953/15 שוהנה נ' מדינת ישראל (31.12.2015) - המערער הורשע בעבירות של סיכון חי' אנשים בمزיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסעת שוהה בלתי חוקי שלא כדין. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-40 חודשים מאסר בפועל. הושתו 30 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישון נהיגה למשך שנתיים ופסילת רישון מותנית.

ת"פ (מחוזי מרכז) 20-64383-02-20 מדינת ישראל נ' גבאי (6.4.2021) (כבוד השופט ע' קובו) - המערער הורשע בעבירה של סיכון חי' אנשים בمزיד בנתיב תחבורה, אשר נעבירה בכך שהנאשם נמלט משוטרים ונוגג בצוואר פראית ומסוכנת. במסגרת קביעת מדיניות הנהוגה נסקרו פסקי דין רבים ובין השאר, בגין אבולקליעאן, מוסטפא, סלוצקי, סלאמה, לנקון ועוד. נקבע מתחם עונש בין 20 ל-50 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 32 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותניים, פסילת רישון נהיגה למשך שנתיים ופסילת רישון נהיגה מותנית למשך שנה.

.49. **עבירת גניבת רכב בצוותא (סעיף 413ב(א)(ב) וסעיף 29):**

בענין סאלם - המערער הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ובשתי עבירות של סיווע לגניבת רכב. נקבע מתחם עונש בין 8 ל-24 חודשים מאסר לכל אחת משתי העבירות. בהתחשב בין היתר, בהרשעותיו הקודמות הרבות של המערער, נקבע כי עונשו יהיה 48 חודשים מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה למשך 6 חודשים במצטבר וכן הושת מאסר מותנה נוספת.

ע"פ 7163/13 כסואני נ' מדינת ישראל (3.8.2014) - המערער הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ו בשלוש עבירות של סיווע לגניבת רכב. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-30 חודשים לכל אחת מחמש העבירות שבahn הורשע. עונשו הוועד על

4 שנות מאסר בפועל ומאסר מותנה.

50. **חבלה בمزיד לרכב (סעיף 413 בחוק):** ההרשה בעבירה זו על-פי רוב נלוית להרשה בעבירות נוספות נוספות ולכן יש קושי לבחון את מדיניות הענישה הנהוגה בעניין עבירה זו. מכל מקום, נראה כי מתחם העונש הולם עבירה זו, כפי שטענה המאשימה, עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה. זאת ביחס בהינתן העובדה שברוב המקרים מדובר לכל היוטר בהרשה בשתי עבירות של חבלה בمزיד לרכב, בעוד שבעניין הנדון מדובר בהרשה בשםונה בעבירות בשל גרים חבלות כבדות לתשעה כל' רכב. כך בין השאר, עולה מפסקין הדיין הבאים:

עפ"ג (מחוזי ח') 16-03-35213 מדינת ישראל נ' מסרי (31.5.2016) (כבוד השופטים א' אלרון, י' לפישז וא' ונסטינ) - המערער הורשע בעבירות של פריצה לרכב, חבלה בمزיד לרכב, סיוע לגניבת רכב וUBEIROT_NOSFOOT_KASHOROT_BAHATPERZOT_NAKBU CI MATCHAM HUNOSH HA' BAIN 15 L-36 CHODSHI MASER BEPOUL בעבירות הקשורות בהתרצות, הוועמד על 12 חודשים הוא בין 15 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

ענין סעדה - העונש בשל עבירה של חבלה במזיד לרכב, פריצה לרכב וניסיון גניבת רכב, לצד עבירות נוספות הקשורות בהתרצות, הוועמד על 12 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית.

עניןALKORUAZ - המערער הורשע בעבירה של חבלה במזיד לרכב בנוסף להרשותו בעבירה של סיכון ח' אנשים במזיד בתיבת חברה ובUBEIROT_NOSFOOT_KASHOROT_BAHATPERZOT_NAKBU CI MATCHAM HUNOSH HA' BAIN 15 L-36 CHODSHI MASER BEPOUL מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חלקו במצטבר ובavr ha' kol 39 חודשים מאסר ובנוסף לכך, מאסר מותנה, ופסילת רישון נהיגה למשך 5 שנים.

שקלית הנسبות הקשורות בנסיבות העבירות

51. לנוכח המפורט עד כה, במסגרת שקלית הנسبות הקשורות בנסיבות העבירות, נסקלו השיקולים הבאים:

ראשית, כל מסכת העבירות שעבר הנאשם נעברו כתוצאה מעבירות גניבת הרכב, שנעבירה לאחר תכנון ותיאום עם המעורבים האחרים במעשה הגניבה. עבירה זו נעבירה מתוך מניע של בצע כסף, אשר הובטח לנאשם תמורת העברת הרכב הגנוב אל מחוץ לשטחי ישראל.

שנייה, הנאשם עבר את כל העבירות לבדו, כך שהייתה לו שליטה מלאה על מעשיו. הנאשם חטא בגניבת רכב וכדי להשלים את מעשה הגניבה, הוסיף פשע על פשע. בכל עת יכול היה הנאשם לעזר ולהימנע מהUBEIROT_NOSFOOT_KASHOROT_BAHATPERZOT_NAKBU CI MATCHAM HUNOSH HA' BAIN 15 L-36 CHODSHI MASER BEPOUL היה יכול למנוע את חילוקם. למורות זאת, בשום שלב לא עצר הנאשם, אלא מעשי נעצרו רק לאחר שרכבת ה'מאזדה' הגנוב נעצר כתוצאה ממשיו החמורים אשר הביאו לכך שרכבת זה ניזוק כליל עד כדי אובדן גמור.

שלישית, כפי שפורט לעיל, הנאשם גרם לנזקי גוף קשים מאד לשני הנפגעים והפר אותם לנכדים, אשר נדרשו כבר במספר ניתוחים, לטיפולים רבים ולהליכי שיקום מפרכים וקשיים, ושניהם אף צפויים לניתוחים נוספים וلهליכי שיקוםמושכים נוספים. הנאשם אף גרם לנזקי רכבים וכבדים לכל כל הרכב הרבים שבתא התגש. נזקים אלו הם תולדה של התנהוגות הנאשם ושל מעשי העבירות החמורות שעבר, אשר נגרמו מנסיעתו הפרועה בנסיבות גבואה מאד, אשר נבעה מרצונו למלט את עצמו ואשר נעשתה תוך התעלמות מכל הנעשה סביבו, אף במחיר של פגיעה מכוננת בשני הנפגעים ופגיעה ברכושים של אחרים. כל זאת כפי שעולה בבירור מהרטוטונים המתעדים את מעשי החמורים של הנאשם. פגיעות הגוף הקשות ונזקי הרכוש הכבדים אשר נגרמו בשל מעשי הנאשם, אף היו צפויים לנוכח ניגותו המסתוכנת. אף דומה כי אף בנס לא נגרמו נזקים חמורים יותר לשני הנפגעים ובמיוחד לעוז, אשר די בصفיה בסרטון המתעד את הפגיעה המחרידה בו, כדי להיווכח שהפגיעה בו עלולה הייתה להסתיים בתוצאה קשה עוד יותר מהפגיעה הקשה שנגירהה לו.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

52. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה העלתה כי טווח הענישה בשל מעשה עבירה אחד של חבלה בכונה מחמירה, אשר נבעرت בנסיבות של דרישת מכוננת באמצעות רכב, נע בין כשנותיים מסר לחייב שנות מאסר; טווח הענישה בשל עבירה של סיכון חי' אנשים מzeitig בנסיבות חברה, אשר נבערה בנסיבות של "טופעת המרדפים" ואשר כללה פגיעה בגוף, נע בין מסר לשנים כשנותיים וחצי לבין מסר למשך ארבע שנים וחצי; העונש בשל עבירה של גיבת רכב הוא כשנותיים מסר; והעונש בשל עבירה אחת של חבלה מzeitig לרכב, עשוי להיות שנתי מסר בפועל.

53. עם זאת וכידוע, "**קביעת מתחם העונש ההולם אינה מלאכה אритמטית**" (ראו למשל: ע"פ 6958/18 מצalach נ' מדינת ישראל (22.1.2020), כבוד המשנה לנשיאה מ' מלצר, פסקה 11; ע"פ 19/2032 פלוני נ' מדינת ישראל (14.6.2020), כבוד השופט נ' סולברג, פסקה 26; עניין ע"פ 20/6390 פלוני, פסקה 9; עניין ביטון, פסקה 8).

כמו כן וכפי שאף טען בא-כח של המאשימה, "**מדיניות הענישה הינה אך אחד הפרמטרים בהם מסתיע בית המשפט לעיצוב המתחם וממתבקש גזרת העונש בגדרו**" (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (5.6.2013); ע"פ 3819/20 וקנן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (18.10.2020)). ידוע הוא שמלאכת גזרת הדין אינה מלאכה חישובית של הצבת נתונים מסוימים, כי אם מלאכת מחשבה, שנגזרת ממידת הפגיעה בערך המוגן ומנסיבותיו של כל מקרה וקרה, הן בהתייחס לניסיבות העcosa והן בהתייחס לניסיבות המעשה, שכלל וטריא שנוצקיים לתוכה שיקולים ערכיים שלעולם אינם מתמצאים בתחשיבים אРИטמטיים. נקודת המוצא לבוחינת העונש ההולם דבר עבירה הוא בקביעת מתחם הענישה הראו' לעבירה בנסיבות (ובכללן מידת האשם של מבצע העבירה) (ע"פ 12/7655 פייסל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.4.2013))" (ע"פ 20/6390 פלוני, שם).

שים משמעותי נוסף אשר יש לשקל בעת קביעת מתחם העונש ההולם, הוא העונש המרבי הקבוע לצד העבירה. כפי שנאמר לעניין זה, "**עונשי מסר מרביים אינם באים לקבוע אך ורק את גבולות העלון של סמכות הענישה שבידי**

בתי המשפט. עונשים כאמור מבטאים את רמת העונישה הרואיה במקרים החמורים ביותר של ביצוע העבירה שבה עסקנן, ומהם ניתן וראוי לגורר את מתחם העונשים עבור מקרים פחות חמורים (ראו פסקה 16 לפסק דין בע"פ 18/2019 פלוני נ' מדינת ישראל (14.8.2019), והאסמכתאות שם (...))" (ענין ביטן, פסקה 8)

54. מתחם העונש ההולם נקבע אם כן, בהתאם לעיקרונות ההלימה, שלפיו נדרש ייחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות שבהן נעבירה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם וזאת תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי העבירה, במידה הפגיעה בעורכים אלו ובנסיבות העונישה הנוהגה.

בהתאם לכך, לנוכח חומרת מעשי העבירות שבהן הורשע הנאשם, הנסיבות שבהן נעברו, העונישה המחייבת אשר נקבעה לצד העבירות שעובר ואשר בהן הורשע, מדיניות העונישה הנוגגת, והפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים, כפי שכל אלו פורטו לעיל, נראה כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין **שבע שנים מאסר בפועל לשוש-עשרה שנים מאסר בפועל**.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

נסיבותו של הנאשם

55. בשלב גזרת העונש המתאים בגדרי מתחם העונש ההולם, נבחנות נסיבותו של הנאשם, אשר אין קשרות במעשה העבירות. בעניינו של הנאשם נשללו בעיקר השיקולים הבאים:

ראשית, לחובת הנאשם הרשעה קודמת עבירה אלימות, אשר בעטיה נשא עונש של שנת מאסר בפועל. עם זאת, נשללה גם העובדה שהרשעה זו הייתה לפני כ审视 שנים, עת היה כבן 18.

שנייה, נשללה התרומות שירות המבחן שלפיה, הנאשם גדל בסביבה מורכבת אשר השילכה על התנהלותו באופן המצדיק התחשבות מסוימת בעת קביעת עונשו. מנגד, על-פי התרומות שירות המבחן, הנאשם לא הכיר באחריותו למעשי החמורים, המיעט בחומרתם, לא הביע חריטה לפני שירות המבחן ועל-פי התרומות קצינת המבחן, אף לא גילה אמפתיה כלפי הנפגעים. כן נשללה הערכת שירות המבחן בדבר רמת סיכון משמעותית להישנות מעשי עבירות מצד הנאשם. אולם לצד זה, נשללה גם המלצה שירות המבחן כי בעת קביעת העונש, ישקל גילו הצעיר של הנאשם (כבן 24) והעובדת שמאסר ממושך עלול להביאו לחשיפה ממושכת לחברה עברינית.

לצד התרומות שירות המבחן, נשללה גם העובدة שבדין בבית המשפט הביע הנאשם צער רב וחרטה על מעשיו ובכלל זה, אף הכיר באחריותו למשעו. כן נשללו דבריו שלפניו במהלך הממושך הפיק לקחים וכי בהתחשב בගילו הצעיר, הוא מבקש שתינתן לו הזדמנות לשפר את דרכיו, ללמידה, לעבוד ולהקם משפחה. אמן אמרו, התרומות שירות המבחן הייתה שונה לחלווטין. אף לא ניתן לשלול את העובدة שדבריו הנאשם בבית המשפט לא נאמרו, אלא כדי

להביא להקלת בעונשו ואף נאמרו מחותמת קשייו בשל היותו נתון במעטץ, כפי שאמר עצמו. אולם אפילו נאמרו דבריו מטעמים אלו, הרי שלונוכח דבריו בבית המשפט (כפי שהובאו לעיל), לא ניתן לשלול את העובדה שעתה הוא מבין את חומרת מעשיו, את תוכנותיהם הקשות, כי הוא אכן מצטרע על כך וכי רצונו עתה הוא להיטיב את דרכיו ולהתרחק מישיבה ממושכת בכלל, אשר תמנע ממנו חיים נורטטיבים. אפילו אמןם דברי הנאשם נאמרו מטעמי כדיות ותועלתו,cidou, לעיתים "מתוך שלא לשם בא לשמה" (תלמוד בבלי, סנהדרין ק"ה עמ' ב).

שלישית, הנאשם בחר לנוהל הוכחות ובכלל זה להביא לשמייעת שניים-עשר עדדים, בהם גם שני נפגעי העבירות, אשר חרף מצבם המורכב נאלצו לכתת את רגיהם, במלוא מובנו של ביתוי זה, כדי להתייצב למבחן עדות. זאת למרות העובדה שרוב מעשיו של הנאשם, לרבות פגיעתו בשני הנפגעים, תועדו בסרטונים. מטעם זה, כך נראה, במסגרת סיכוןיו אף זנחה הנאשם את כפירתו בעבירה של חבלה בכונה מחמירה אשר נabraה כלפי עווז (כמפורט בהכרעת הדיון). אמןם חלק מועט משמייעת העדים הביאה לזכיוו של הנאשם משתים מהעבירות שבן הואשם, אך בסופו של דבר נראה כי ניתן היה לצמצם באופן משמעותי מספר העדים שנשמעו. כך במיוחד מעת שנמצא כי שמייעת רבים ובהם עווז, הייתה שלא לצורך. אכן, אין חלק על כך שה הנאשם זכאי לטעון לחופותו וכי כפירתו באישום אינה יכולה להזקיף לחובתו (סעיף 40(6) בחוק), וממילא הוא זכאי לכך שהמأشימה תוכיה את אשמו. בוודאי שכן אם שמייעת חלק מהעדים הובילה כאמור, לזכיוו משתים מהעבירות. עם זאת ובמיוחד מעת שנמצא כי חלק ניכר משמיעת העדים, בהם הנפגעים, הייתה שלא לצורך, אפשרות הנאשם להנחות מההתחשבות השמורה לנאים הבודרים להודות ולחשוך שמייעת עדדים, תהיה מועטה בלבד.

רביעית, אמןם הנאשם הביא את פציעתו על עצמו ועל אף פצעיתו הקליה יחסית, נשקלת גם העובדה שאף הוא נפגע במהלך האירוע שבמהלכו נ עברו העבירות שבן הורשע.

56. לפני סיום נבקש להוסיף מספר מילים בעניין ההערה שהובאה בסוף הכרעת הדיון בעניין נסיבותו של האירוע, האופן שבו התפתחו ותוצאתו (פסקה 42 בהכרעת הדיון), שמננה ביקשה ההגנה להיבנות בטיעוניה לעונש. חשוב להציג, כי בשונה מטענותיו של בא-כוח הנאשם וכאמור במסגרת הערכה, אין בה כדי להמעיט, אף לא במידה, מהחומרת מעשיו של הנאשם. העובדה שניisin חסימת רכבו של הנאשם באמצעות שלושה כל'י רכב משורתיים נ苴ל, והעובדה שראוי להפיק לקחים מהתנהלות השוטרים באותו אירוע, אינה מפחיתה ממשיים החמורים מאד של הנאשם ותוצאותיהם הקשות מאד. אין באותו ניסיון לא מוצלח לעזר את הנאשם כדי להצדיק דבר מעשי. בוודאי שאין בכך כדי להוכיח את גנבת הרכב, את הפגיעה המכוננת ברמי אירוע החסימה הראשון, את הפגיעה המכוננת בעוז במחסום מג'ב, את בריחת הנאשם תוך נהיגה מהירה, פראית ומסוכנת ואף אין בכך כדי להצדיק את כל נזקי הגוף ונזקי הרכוש הכבדים שגרם.

גזרת העונש המתאימים לנאים

57. איזון כל השיקולים האמורים, לרבות עמדת המأشימה מזה ועמדתה של ההגנה מזה, מוביל לכך שיש להעמיד את עונש המאסר שיוותה הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם. זאת לצד מאסר מותנה שיישמש גורם מרתקיע מפני חזרת הנאשם לעבר עבירות אלימות נגד הגוף או הרכוש, פסילת רישון הנהיגה שלו לתקופה משמעותית ופיקוחים

לנפגעי עבירות הגוף ולנפגעי עבירות הרכוש.

58. בעת קביעת סכומי הפייצויים שיהיה על הנאשם לשולם לכל אחד מנפגעי העבירה נשקלו הנזקים הקשיים שנגרמו לרמי ולעוז, המשליכים על חייהם באופן משמעותי, כפי שפורט לעיל במסגרת פירוט עיקרי תסקורי נפגעי העבירה. לצד זה נשקלת גם העובדה של מרומות ההצדקה לפסיקת פייצוי משמעותי, יש לזכור כי "**הפייצוי שນפק לפי סעיף 77 לחוק אינו ממצה את הסעדים האזרחיים העשויים לעמוד לנפגע**" (רע"פ 9727/05 פלוני ב' מדינת ישראל (8.8.2007), כבוד הנשיאה ד' בינייש, פסקה 21). כן נשקללה העובדה, שנוכחות של רמי הוכחה כפגיעה במהלך עבודתו, המזוכה אותו בתגמולים מהמוסד לביטוח לאומי ואילו עווז הוכר כפגיעה הזכאי לתגמולים בגין השיקום במשרד הביטחון. עוד נשקל, כי חרף חשיבות הפיצוי הנפסק לנפגע העבירה, אשר תכליתו היה בין השאר, הכרה חברתית בסבביו, הפיצוי הוא בעיקרו "**אקט סמלי-חינוכי-ערבי ואינו מהווה פייצוי ממשי**" (ע"פ 11178/04 פלוני ב' מדינת ישראל (1.9.2005), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה א(5)).

59. בהתאם לאמור והגמ שmoben Ci אין בסכום שייקבע כדי לשקוף את נזקם של שני הנפגעים, סכום הפייצויים שישולם הנאשם לכל אחד משני הנפגעים יהיה בסך 40,000 ₪ (ובסך הכל 80,000 ₪). בנוסף לכך, ישלם הנאשם לכל אחד מבעליו כל הרכב שניזוקו סך 2,000 ₪ (ובסך הכל 18,000 ₪). למען הסר ספק מובהר, כי סכום זה ישולם גם לממשלה בקשר לכל הרכיב המשטרתי שניזוקו.

60. בשל סכומי הפייצויים שנפקשו, לא מצאתו לנכון לחיב את הנאשם גם בתשלום קנס. כמו כן, לאחר שcmcoba להלן, פסילת רישיון הנהיגה היא לתקופה ממושכת, לא מצאתו לנכון לקבוע גם פסילת רישיון הנהיגה מותנית.

גזר הדין - סיכום

61. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם גוררים העונשים הבאים:

.א. מאסר בפועל למשך **שנתיים וחצי (8.5)**, החל מיום מעצרו ביום 12.9.2019.

.ב. מאסר מותנה למשך שישה חודשים. הנאשם לא ישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר עבירת אלימות נגד הגוף שהוא עבירה מסווג פשע או עבירה רכוש מסווג פשע.

.ג. מאסר מותנה למשך שלושה חודשים. הנאשם לא ישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר עבירת אלימות נגד הגוף שהוא עבירה מסווג עונן או עבירה רכוש מסווג עונן.

ד. פסילת רישון הנהיגה של הנאשם ופסילתו מהוצאת רישון נהיגה למשך שלוש-עשרה שנה מהיום.

ה. פיצויים לנפגעים, אשר ישולמו תוך שנה מהיום. סכומי הפיצויים והנפגעים אשר להם ישולמו הֆיצויים, הם כלהלן:

- (1) לנפגע רמי, פיצויים בסך 40,000 ₪.
- (2) לנפגע עוז, פיצויים בסך 40,000 ₪.
- (3) לכל אחד מבני תשעת כלי הרכב שניזוקו, לרבות המדינה, ישלם הנאשם סך 2,000 ₪ (סך הכל 18,000 ₪).

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמשה ימים.

ניתן היום, ט' בסיוון תשפ"א, 20 במאי 2021, בנסיבות הנאשם ובאי-כח הצדדים, כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**